

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม สัมภาษณ์วิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2503 แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบการเปลี่ยนค่าตอบ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ก. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2520 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 34,186 คน¹

ข. ขนาดตัวอย่าง ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดของตัวอย่างประชากรเพื่อให้เป็นตัวแทนของประชากร โดยให้ผลการวิจัยมีความคลาดเคลื่อนไปจากการใช้ประชากรทั้งหมดไม่เกิน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากการคำนวณขนาดของตัวอย่างจากสูตร²

$$n_p = \frac{k^2 NP(1-P)}{k^2 P(1-P) + NE^2}$$

ได้นักเรียนจำนวน 395 คน

เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการ-

¹กระทรวงศึกษาธิการ, กองแผนงาน, ฝ่ายสถิติและประเมินผล, "สถิติจำนวนห้องเรียน-นักเรียน-ครู-คนงานภารโรง สังกัดกองการมัธยมศึกษา (สำรวจ 20 มิถุนายน 2520)" (อักษราเนา).

²นิยม ปุราคำ, ทฤษฎีของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : ศ.ส. การพิมพ์, 2517), หน้า 121 - 122.

สุ่มตัวอย่าง จากจำนวนนักเรียนและห้องเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จะได้จำนวนนักเรียน 39 คน ต่อ 1 ห้องเรียน

ค. การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างเป็น 2 ชั้น

ชั้นแรก ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียนระดับมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 5 โรงเรียน

ชั้นที่สอง สุ่มห้องเรียน โรงเรียนละ 2 ห้อง โดยติดต่อขอให้นักวิจัยวิชาการของโรงเรียนเป็นผู้สุ่มให้ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรายชื่อโรงเรียน จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้

โรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
บางกะปิ	602	85
พรตพิทยพยัต	423	80
วัดปกาน้ำ	242	77
สุรศักดิ์มนตรี	611	78
คอนเมือง	882	85
รวม	2760	405

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาล่วงหน้า (Pilot Study) โดยออกแบบการเขียนคำชี้แจงในการตอบ พร้อมกระดาษคำตอบ แล้วนำมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิงหนาท "ประสานมิตรอุปถัมภ์" จังหวัดสิงห์บุรี จุดมุ่งหมายของคำชี้แจงเพื่อให้ทราบว่า ในกรณีที่มีการเปลี่ยนคำตอบมากกว่า 1 ครั้ง คำตอบใดจะเป็นคำตอบแรกอย่าง

แท้จริง แต่ไม่ให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการวิจัยว่า เพื่อต้องการคุณลักษณะ การเปลี่ยนค่าตอบของผู้ตอบ นักเรียนจะทราบแต่เพียงว่า เพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ของคนเท่านั้น ในการเขียนคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการทอนั้น ให้นักเรียนใส่คำตอบลงใน ช่องแรกของกระดาษคำตอบ แต่ตาต้องการจะเปลี่ยนคำตอบให้ชี้คี่ต้นค่าคำตอบเดิมเสีย ก่อน แล้วจึงเขียนคำตอบใหม่ในช่องถัดไป พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างไว้ด้วย ส่วนกระดาษ คำตอบจะมีลักษณะเป็นช่องจำนวน 5 ช่อง

เมื่อทำการทดสอบแล้วพบข้อบกพร่องคือ นักเรียนบางคนเข้าใจผิด คิดว่า ถ้า ต้องการตอบตัวเลือกที่ 1 ให้ใส่ลงในช่องคำตอบที่ 1 และต้องการตอบตัวเลือกที่เท่าใดก็ให้ ใส่ลงในช่องคำตอบที่นั้น และไม่ทราบแน่ชัดว่าในกรณีที่มีการชี้คี่ต้นค่าคำตอบนั้น อาจจะไม่เนื่อง มาจากการใส่คำตอบไม่ตรงกับข้อคำถามก็ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงแก้ไขให้กระดาษคำตอบมีจำนวน ช่องเหลือเพียง 3 ช่องเท่านั้น และเพิ่มเกมคำชี้แจงเสียใหม่ว่า ถ้านักเรียนคนใดใส่คำตอบ ไม่ตรงกับข้อคำถาม ให้ลบออกด้วยยางลบเสียก่อน ซึ่งจะถูกลบละเอียดของคำชี้แจง และ กระดาษคำตอบที่ปรับปรุงแล้วได้จากภาคผนวก ข.

ต่อมาผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบตามลำดับขั้นดังนี้

1. ทำแผนผังข้อสอบ (Test Blue Print)¹ วิชาวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2503
2. ออกข้อสอบตามแผนผังข้อสอบ จำนวน 80 ข้อ เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ ชนิด 5 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
3. นำแบบสอบที่ได้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยตรวจแก้ไขภาษาที่ใช้ในข้อกระทง ทั้งหมด เพื่อให้แน่ใจว่า ภาษาชัดเจนแจ่มแจ้ง และเหมาะสมกับระดับชั้นของเด็ก
4. จัดพิมพ์เป็นแบบสอบ พร้อมทั้งกระดาษคำตอบ

¹ Norman E. Gronlund, Measurement & Evaluation in Teaching

การทดลองใช้แบบสธ

นำแบบสธที่ได้ไปทดลองใช้ เพื่อคัดเลือกข้อกระทงที่ดี และหาข้อบกพร่องในการบริหารแบบสธ ตลอดจนข้อบกพร่องอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น โดยมีลำดับขั้นดังนี้

1. นำแบบสธที่มีจำนวนข้อกระทง 80 ข้อ ไปทดลอง (Pre-Test) กับนักเรียนของโรงเรียนที่มีชื่อกลุ่มตัวอย่าง คือโรงเรียนเทพศิลาที่เรียนรวมเช้า จำนวน 150 คน
2. วิเคราะห์ข้อกระทง แล้วเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกสูงกว่า .20 ขึ้นไป, ค่าความยาก .15 - .90 และปรับปรุงข้อกระทงที่ตัวเลือกมีผู้เลือกน้อยมาก หรือไม่มีคนเลือกเลย, และตัวลวงที่มีอำนาจจำแนกเป็นบวก ซึ่งได้จำนวนข้อกระทง 63 ข้อ
3. จัดพิมพ์ข้อสธทั้ง 63 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าความยากจากง่ายไปหายาก แล้วนำไปทดลองสอบครั้งที่สอง กับนักเรียนรวมบ่ายของโรงเรียนเทพศิลา จำนวน 100 คน
4. วิเคราะห์ข้อกระทง แล้วปรับปรุงและคัดเลือกข้อกระทงที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 ได้ข้อสอบจำนวน 48 ข้อ ซึ่งเป็นข้อกระทงที่มีค่าความยากระหว่าง .2 ถึง .4 จำนวน 20 ข้อ, ค่าความยาก .41 ถึง .60 จำนวน 8 ข้อ และเป็นข้อกระทงที่มีความยาก .61 ถึง .82 จำนวน 20 ข้อ
5. จัดพิมพ์ข้อสธทั้ง 48 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าความยากจากง่ายไปหายาก แล้วนำไปทดลองสอบครั้งที่ 3 กับนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา 2 จำนวน 86 คน
6. วิเคราะห์ข้อกระทง แล้วหาค่าความเที่ยงและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดแบบสธ ปรากฏว่า ค่าความเที่ยงชนิดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) คำนวณโดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 และ 21 เป็น 0.83 และ 0.81 ตามลำดับ ส่วนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดเป็น 3.08 และ 3.30 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อกระทง

นำกระดาษคำตอบมาตรวจใช้แถบสแกนมาวิเคราะห์ข้อกระทง เพื่อดูค่าความยาก และอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ตามลำดับขั้นดังนี้

1. นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยใช้กระดาษเฉลยคำตอบวาง เทียบกับกระดาษคำตอบของนักเรียน ถ้าข้อใดถูกให้ 1 คะแนน ตอผิดให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนทั้งหมดของนักเรียนแต่ละคน

2. หาค่าความยาก และอำนาจจำแนกของข้อกระทง โดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ 27 เปอร์เซ็นต์¹ แล้วอ่านค่าความยากและอำนาจจำแนก จากตารางวิเคราะห์ข้อกระทงของ Jung เท ฟาน²

3. ปรับปรุงข้อกระทงที่ตัวเลือกมีผู้เลือกน้อยมาก หรือไม่มีผู้เลือกเลย และข้อกระทงที่ตัวลวง มีนักเรียนในกลุ่มต่ำเลือกมากกว่านักเรียนในกลุ่มสูง

4. คัดเลือกข้อกระทงที่อยู่ในเกณฑ์ดี โดยพิจารณาข้อกระทงที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

4.1 ตัวถูกที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป³

4.2 ตัวลวงที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.02 ขึ้นไป⁴

4.3 ข้อกระทงทั้งหมดที่เลือกมา ต้องครอบคลุมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์

¹ Robert L. Ebel, Measuring Educational Achievement (New Jersey : Prentice-Hall, 1965), p.347.

² Jung เท ฟาน, ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (พระนคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2514).

³ H.G. Macintosh and R.B. Morrison. Objective Testing (London : University of London Press Ltd.), p.67.

⁴ Brown, Principles of Educational and Psychological Testing, p.280.

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเลือกมาเป็นสัดส่วนกับแผนผังข้อสอบ (Test Blue Print)
เพื่อให้ข้อสอบมีความตรงตามเนื้อเรื่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 28 มกราคม จนถึงวันที่ 2 มีนาคม 2521
โดยดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อกับฝ่ายวิชาการของ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการมาขอสอบครั้งนี้ พร้อมทั้งแจ้งรายละเอียดที่โครงการ ในการดำเนินการสอบเกี่ยวกับรายวิชาที่จะสอบ, ระยะเวลา, จำนวนห้องเรียน และนักเรียน ซึ่งให้มีระดับความสามารถแตกต่างกันทั้ง เก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. นัดหมาย วัน เวลาในการทดสอบ เมื่อได้รับอนุญาตจากฝ่ายวิชาการ

3. ให้ฝ่ายวิชาการเป็นผู้ส่งห้องเรียนให้ เพื่อความสะดวกและเรียบร้อยในการปฏิบัติงานของ โรงเรียน

4. ดำเนินการสอบนักเรียนห้องต่าง ๆ ที่ทาง โรงเรียนส่งให้ โดยมีการบริหารแบบสอบ ตามลำดับดังนี้

4.1 ชี้แจงกับนักเรียนที่เข้าสอบว่า "การทดสอบครั้งนี้เพื่อจะวัดสัมฤทธิ์ผลในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน และผลการสอบที่ได้นี้จะเปรียบเทียบกับนักเรียนของโรงเรียนอื่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนตั้งใจทำ เพราะถือว่านักเรียนเป็นตัวแทนของโรงเรียน"

4.2 แจกแบบสอบที่สอดกระดาษค้ำคอบไว้ พร้อมกับกำชับนักเรียนว่าห้ามพลิกข้อสอบ จนกว่าผู้คุมสอบจะสั่ง และเมื่อทำเสร็จแล้ว ให้สอดกระดาษค้ำคอบไว้อย่างเดิม แล้วคว่ำแบบสอบไว้

4.3 แจกยางลบให้นักเรียนคนละ 1 แท่ง แล้วย้ำว่าขอให้ทำตามคำสั่งชี้แจงของแบบสอบอย่างเคร่งครัด

4.4 ให้นักเรียนอ่านคำสั่งชี้แจง ซึ่งอยู่ในหน้าแรกของแบบสอบพร้อมกันและกำชับไม่ให้อ่านแบบสอบในหน้าถัดไป เมื่อนักเรียนส่งสลับผู้วิจัยได้อธิบายเท่าที่ปรากฏอยู่ใน

แบบสขจนไม่มีผู้ใดสงสัย แล้วจึงสั่งให้นักเรียนลงมือทำแบบสข จบเวลาที่ใช้ในการทำ 50 นาที เมื่อครบ 50 นาที แล้ว ปรากฏว่านักเรียนทำข้อสขได้เสร็จหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยคัดเลือกการระคะคาคอบของนักเรียนเฉพาะที่มีการเปลี่ยนค่าคอบอย่างน้อย

1 ครั้ง ขึ้นมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. นำการระคะคาคอบของกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปลี่ยนค่าคอบมาตรวจให้คะแนน โดยใช้การระคะคาคอบวางเทียบ ข้อใดถูกก็ให้ 1 คะแนน ข้อใดผิดก็ให้ 0 คะแนน (ซึ่ง การตรวจนี้ ข้อระคะคาคอบที่มีการเปลี่ยนค่าคอบ จะถูกค่าคอบสุดท้าย) แล้วรวมคะแนนทั้งหมดของนักเรียนแต่ละคน คะแนนที่ได้ถือว่าเป็นคะแนนหลังการเปลี่ยนค่าคอบ
2. ทำเช่นเดียวกับข้อ 1 แต่ข้อใดที่มีการเปลี่ยนค่าคอบให้ตรวจค่าคอบแรก ว่า ตรงกับค่าเฉลยหรือไม่ ถ้าตรงก็ให้ 1 คะแนน ถ้าไม่ตรงก็ให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนทั้งหมดของนักเรียนแต่ละคน คะแนนที่ได้ถือว่าเป็นคะแนนก่อนมีการเปลี่ยนค่าคอบ
3. หาความแตกต่างของคะแนนรวม ก่อนมีการเปลี่ยนค่าคอบและหลังการเปลี่ยนค่าคอบ ของนักเรียนแต่ละคน ทุกคน
4. นำคะแนนความแตกต่างก่อนและหลังการเปลี่ยนค่าคอบของนักเรียนทุกคน รวมกัน แล้วหาค่าเฉลย (Md)
5. หาส่วนเบี่ยงเบนของความแตกต่างที่เบี่ยงเบนไปจากค่าความแตกต่างเฉลยของนักเรียนแต่ละคน (x_d)
6. หาค่าตั้งสองของส่วนเบี่ยงเบนของความแตกต่างที่เบี่ยงเบนไปจากค่าความแตกต่างเฉลยของนักเรียนแต่ละคน (x^2_d)
7. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนการเปลี่ยน และหลังการเปลี่ยนค่าคอบ ด้วยคาสติทที (t -test)¹

¹J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education, p.184.

$$t = \frac{Ma}{\sqrt{\frac{\sum x^2 d}{N(N-1)}}}$$

t คือ ค่าสถิติที่

Ma คือ ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการเปลี่ยนและหลังการเปลี่ยนค่าคอม

$\sum x^2 d$ คือ ผลรวมกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของความแตกต่างที่เบี่ยงเบนไปจากค่าความแตกต่างเฉลี่ย

N คือ จำนวนนักเรียนที่มีการเปลี่ยนค่าคอม

8. หาค่าความแตกต่างของจำนวนการเปลี่ยนค่าคอมเมื่อข้อสอบง่ายและเมื่อข้อสอบยากของนักเรียนแต่ละคน

9. นำค่าความแตกต่างระหว่างจำนวนการเปลี่ยนค่าคอมเมื่อข้อสอบง่ายและเมื่อข้อสอบยากของแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย (Ma)

10. หาสวนเบี่ยงเบนของความแตกต่างของการเปลี่ยนค่าคอมของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่เบี่ยงเบนไปจากค่าความแตกต่างเฉลี่ย ($\sum x d$)

11. หาลำดับสองของส่วนเบี่ยงเบนของความแตกต่างของการเปลี่ยนค่าคอมที่เบี่ยงเบนไปจากค่าความแตกต่างเฉลี่ย

12. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของจำนวนการเปลี่ยนค่าคอมเมื่อข้อสอบง่าย และค่าเฉลี่ยของจำนวนการเปลี่ยนค่าคอมเมื่อข้อสอบยาก ด้วยค่าสถิติที่ (t-test)

$$t = \frac{Ma}{\sqrt{\frac{\sum x^2 d}{N(N-1)}}}$$

t คือ ค่าสถิติที่

Ma คือ ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างจำนวนการเปลี่ยนค่าคอมเมื่อข้อสอบง่าย และเมื่อข้อสอบยาก

$\sum x^2 d$ คือ ผลรวมกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของค่าความแตกต่างที่เบี่ยงเบนไปจากค่าเฉลี่ย

N คือ จำนวนนักเรียนที่มีการเปลี่ยนค่าตอบ

13. หาจำนวนการเปลี่ยนค่าตอบและคะแนนที่เปลี่ยนไปหลังการเปลี่ยนค่าตอบในแต่ละข้อ เมื่อข้อกระตองยาก และเมื่อข้อกระตองง่าย

14. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โพรดัก โมเมนต์¹ (Pearson Productmoment Correlation) ระหว่างจำนวนการเปลี่ยนค่าตอบ และคะแนนที่เปลี่ยนแปลงไป หลังจากการเปลี่ยนค่าตอบเมื่อข้อสอบยาก และหาค่าสหสัมพันธ์เช่นเดียวกันเมื่อข้อสอบง่าย

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{N \sum X^2 - (\sum X)^2} \sqrt{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2}}$$

r คือ ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โพรดัก โมเมนต์

X คือ จำนวนการเปลี่ยนค่าตอบ

Y คือ จำนวนคะแนนที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อมีการเปลี่ยนค่าตอบ

15. ตรวจสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสหสัมพันธ์ดังกล่าว โดยคำนวณค่าอัตราส่วนที่² (t-Ratio) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับตารางมาตรฐาน³

$$t = \frac{r \sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}, \quad df = N-2$$

t คือ อัตราส่วนที่

r คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N คือ จำนวนคู่ของคะแนนทั้งหมด

¹ J.P. Guilford, p.109.

² Ibid., p.163.

³ Ibid., pp. 580-581.

๑๕ คือ ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

16. หากความแตกต่างของจำนวนการเปลี่ยนค่าตอบเมื่อข้อสอบมีอำนาจจำแนกสูง และเมื่อข้อสอบมีอำนาจจำแนกค่าของแต่ละคน

17. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของจำนวนการเปลี่ยนค่าตอบเมื่อข้อสอบมีอำนาจจำแนกค่า และค่าเฉลี่ยของจำนวนการเปลี่ยนค่าตอบเมื่อข้อสอบมีอำนาจจำแนกสูง ด้วยค่าสถิติ¹ (t-test)

18. หากค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โพรคัก โนเมนต์ ระหว่างจำนวนการเปลี่ยนค่าตอบ และคะแนนที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากการเปลี่ยนค่าตอบ เมื่อข้อสอบมีอำนาจจำแนกสูง และหากค่าสหสัมพันธ์ เชน เดียวกัน เมื่อข้อสอบมีอำนาจจำแนกค่า แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย